

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A ASEZAMINTELOR CULTURALE

Anul 61 • Seria II • Nr. 540 • Luni 28 aprilie 1958 • 8 pagini — 15 bani

1 MAI

Puștiul meu cu zorii n pat mai
doarme...
Ride n somn., Să-l scol, sau să-l
mai las ?
Visul lui plâpind să nu se sfarce,
Il mai las să doarmă-un sfert de
ceas.

I-am promis aseară, la culcare,
Că pe umeri, mine, de nți Mai
L-oi purta prin lumea muncitoare,
In sărbătorescul, roșu-alai.

Străzi, balcoane, geamuri
se nveșmintă
Cu covoare, flamuri, crengi de
brazi.
Țara ntreagă-n difuzoare cîntă,
Muncitori, e ziua noastră azi,

Ziua cînd din ori și ce uzină,
Din adînc de mină, de pe ogor
Trec mai dirz cu fruntea în lumină
Cot la cot, țaran și muncitor.

— Hai, băiete, scoală-te-n
Armîndeni,
Să pornim și noi cîntînd pe străzi,
Printre muncitori de pretutîndeni,
Defilînd sub flamuri de parăzi.

George Dan

ZIUA SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALE A CELOR CE MUNCESC

IN SATELE REGIUNII NOASTRE

Sînt zeci și sute... Dascăli pasionați, eroi anonimi ai luptei pentru răspîndirea științei și culturii în sate. Prin munca lor, făcută cu multă modestie, prin inițiativele lor valoroase, ei ajută zi de zi la luminarea poporului. Despre cîțiva dintre oamenii aceștia minunați și despre cîteva inițiative valoroase, ieșite din rîndurile lor, aș vrea să vorbesc în rîndurile ce urmează.

Să încep, bunăoară, cu cei doi directori de școală din comuna Zetea, raionul Odorhei, tovarășii Koșo Ștefan și Fino Béla. Acești doi dascăli au fost primii din regiune care au organizat la căminul cultural programe zilnice „de luni pînă duminică”. Cu sprijinul celorlalți intelectuali din comună, ei au reușit să susțină un program cultural bogat și diferit de la o zi la alta.

Aș vrea să amintesc aici și numele învățătorului Petres Ignac din Ditrău. Mai erau cîteva zile pînă la data cînd corul căminului lor cultural trebuia să se prezinte la faza regională a concursului. Dirijorul corului era Petres Ignac, tatăl al cărui fecior pierise de curînd într-un accident. Omul acesta a dovedit atîta tărie sufletească, atîta dăruire pentru munca sa nobilă, făcută n-a întrerupt nici o zi repetițiile la cor. La faza regională a concursului, corul căminului cultural din Ditrău a fost distins cu premiul întâi.

Intelectualii din satele și comunele din partea de sud a Văii-Nirajului au mers nu o dată 7-8 kilometri pe jos, prin noroi, pe întineric, pînă ce au în temeiul frumosului Ansamblu popular al amatoriilor de la poalele Becheiului. Profesorul Matefi Béla poate fi deseori întîlnit prin satele Odorheiului conferințînd despre „Univers”. În prezent, împreună cu profesorul Rafain Dezső, el lucrează la confecționarea unor lentile de lunetă, cu ajutorul cărora vrea să inițieze pe săteni în cercetarea cerului.

Voi povesti de pildă cum s-a născut și în regiunea noastră inițiativa organizării unor cercuri de cultură generală.

Avem azi în satele și orașele regiunii noastre peste 790 de școli, dintre care 251 sînt școli cu o durată de 7 ani. Așadar, tineretul nostru sătesc, ca și cel orașenesc, are înlesnirea de a învăța și dobîndi instruirea de care va avea nevoie în viață. Rămîneau în afara acestei rețele de școli vîrstnicii, pînă în ultimii ani, dintre care mulți au absolvit doar patru clase primare. Tot gîndind la această problemă, am ajuns la ideea organizării cercurilor de cultură generală, unde să se țină lecții de matematică, istorie, geografie, igienă etc. Cercurile acestea, care au funcționat din noiembrie pînă în aprilie, au fost îndrăgite mult de săteni. Asta s-a văzut în primul rînd în numărul mare de participanți. De pildă, în comuna Corund, din raionul Odorhei, lecțiile erau ascultate de cîte 250-400 de oameni. Am căutat să aflăm ce a stîrnit interesul pentru cercurile de cultură generală, căci lecțiile și conferințele mai fuseseră ținute și înainte. Și întrebîndu-i ba pe unii, ba pe alții, oamenii ne-au arătat cît de folositoare le-au fost cele auzite la lecții. La matematică, de pildă, am avut lecții despre felul cum se poate calcula un procent sau cum se calculează ziua-muncă, impozitul agricol etc., exemplele ajutătoare fiind luate chiar din satul unde avea loc predarea. Sau, bunăoară, am avut lecții de geografie în care s-a vorbit despre compoziția chimică a solului, importanța asolamentelor ca mijloc de sporire a recoltei la hectar, posibilitatea organizării asolamentelor în marea gospodărie agricolă socialistă etc.

Cercurile de cultură generală au fost îndrăgite tocmai pentru că tematica lor era legată de gîndurile și frîmintările oamenilor, ale satului.

Cuvintele acestea au intrat în vîntul activității noastre culturale o dată cu inițierea unei forme cu totul noi de colaborare și într-ajutorare a căminelor culturale. Și iată cum s-a ajuns aici:

Comitetele executive ale staturilor populare comunale au bunul obicei de a sta de vorbă cu obște în fiecare duminică, fie despre muncile din cîmp, fie despre alte treburi ale zilei. După o asemenea adunare urmează, de regulă, un program artistic. Asta obligă căminele culturale să pregătească săptămînal programe noi. Or, s-o mîr-turisim sincer, așa ceva este destul de

greu de realizat. Și totuși, de programe culturale noi, era nevoie...

Multă vreme și-au bătut capul directorii căminelor culturale cu această problemă, pînă i-au găsit dezlegarea în alcătuirea circumscripțiilor culturale.

Într-o circumscripție culturală intră de la 9 pînă la cel mult 13 sate, avîndu-se totodată în vedere ca, alături de sate cu echipe bune, să intre și sate cu echipe mai slabe. După înființarea circumscripțiilor, directorii căminelor culturale s-au întîlnit pentru a întocmi programul comun de rotație a formațiilor artistice din circumscripția respectivă. Acest program prevedea ziua, satul și formația care urma să susțină serbarea. Și iată așa am rezolvat noi problema prezentării săptămînale a unor programe culturale variate. Aș vrea să mai arăt că schimbările culturale făcute între satele și comunele circumscripției au fost totodată și un bun schimb de experiență în muncă, ca și de încredere între formațiile artistice ale căminelor culturale. Toate acestea au dus la creșterea numerică și calitativă a formațiilor de cor, dans, teatru etc.

Gîndul de a ține din timp în timp seri sau serate literare sătești s-a născut în zilele dinaintea sărbătoririi a 80 de ani de la nașterea poetului Ady Endre. Firește că nu putem vorbi despre seriile literare ca despre o noutate. În satele regiunii noastre au mai avut loc asemenea manifestări literare. Cu toate acestea, cele pe care le-am inițiat în prezent se deosebesc atît prin programe cît și prin oamenii care le realizează. Programele serilor noastre literare cuprind îndeobște fie prezentarea unui poem român și a unui poet maghiar, fie prezentarea unui prozator român și a unui prozator maghiar, care au trăit în aceeași epocă istorică și au trăsături comune în scrierile lor literare.

Realizarea programelor acestor seri literare se face nu numai cu ajutorul conferențiarului ci și cu sprijinul interpreților amatori. De exemplu, la una din seriile literare, organizată în comuna Vărsag, fragmentele de poezie, presărate în textul conferinței, au fost recitate de 25 de săteni tineri și vîrstnici.

Serile literare contribuie mult la educarea țărănimii în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar. Tocmai de aceea ne gîndim ca anumite sărbători cum sînt 1 Mai, 9 Mai, 23 August etc., să le aniversăm tot prin asemenea seri sau serate literare, alegînd în acest scop opere literare care reflectă evenimentele respective.

Primăvara, vara și toamna sînt anotimpuri aglomerate în muncă agricolă. Timpul sătenilor fiind drămuț, ziua de muncă foarte încărcată, nu le rămîn la îndemînă de-

Deschiderea lucrărilor celei de-a IV-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Luni dimineața s-au deschis lucrările celei de-a IV-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Deputații și invitații au salutat cu aplauze puternice la intrarea în sala de ședințe pe tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Salejan, Ștefan Voitec, Ianoș Fazekas, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Birlădeanu.

Pe banca Prezidiului Marii Adunări Naționale au luat loc tovarășii acad. Mihail Rătea, Anton Moisescu, vicepreședinți, Gheorghe Stoica, secretar, și membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale.

În lojile rezervate publicului se aflau conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, oameni ai muncii din întreprinderi și instituții, ziariști romîni și străini.

În loja rezervată corpului diplomatic au luat loc șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București și membri ai corpului diplomatic.

Lucrările sesiunii au fost deschise de tovarășul Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, care a supus spre aprobare următoarea ordine de zi:

1. Declarația de răspuns a Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne la Apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S. adresat parlamentelor tuturor țărilor lumii în problema încetării experiențelor cu arma nucleară.

2. Darea de seamă a delegației guvernamentale romîne care a vizitat țările din Asia.

3. Validarea alegerii deputatului Dumitru Ștefan, ales la 30 martie 1958, în circumscripția electorală Mînăstirea, regiunea București.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate ordinea de zi propusă.

La primul punct al ordinei de zi a luat cuvîntul deputatul acad. Ștefan S. Nicolau, care a prezentat raportul Comisiei de Politică Externă a Marii Adunări Naționale și proiectul Declarației Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne cu privire la Apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S. adresat parlamentelor tuturor țărilor lumii în problema încetării experiențelor cu arma nucleară.

Primit cu aplauze puternice de deputați și invitați, a luat apoi cuvîntul tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, care a expus darea de seamă asupra vizitei făcute în lunile martie și aprilie de delegația guvernamentală romînă în India, R. P. Chineză, Uniunea Birmană, Republica Democrată Vietnam, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Mongolă, la invitația guvernelor și primilor miniștri ai acestor țări.

În continuarea ședinței au început discuțiile în cadrul primelor două puncte ale ordinei de zi.

cît orele de odihnă de la amiază. Și, firește, acest răgaz de un ceas, două, va fi folosit de brigăzile artistice de agitație. Ele vor prezenta programe legate de muncile agricole și alte treburi la zi. De asemenea, vom da atenție bunei funcționări a gazetelor sătești, bunei difuzării a presei, vom stabili orare potrivite bibliotecilor etc.

Vom continua să organizăm duminicile culturale, însă cu programe mult mai bogate față de ceea ce se putea face iarna, într-o sală. Principala formă de activitate culturală, distractivă, duminicală, va fi serbarea populară cîmpenească intercomunală. Aceste serbări nu le vom organiza oriunde, la întimplare. În regiunea noastră există tradiții străvechi și frumoase prin bogăția lor folclorică. De exemplu, în raionul Cristuru Secuiesc dăinuie frumoasa tradiție — veche de trei secole — a „Tîrgului clopoșeilor”, organizat anual lingă pîrul Nyiko. Cu această frumoasă serbare populară, ce prilejuia organizarea unor expoziții cu cele mai arătoase vite din părțile locului,

desfășurarea unor bogate programe de dansuri populare etc., și-a pierdut din caracterul ei bogat. Intenționăm ca începînd din acest an, serbările de la pîrul Nyiko — precum și altele de acest fel — să-și recapete frumusețea folclorică și caracterul de mare serbare populară, așa precum le-au gîndit și creat străbunii noștri...

Sîntem conștienți că programul cultural pentru lunile ce urmează va fi mult îmbunătățit. Această problemă îi preocupă îndeaproape pe activiștii culturali și desigur că vor apare inițiative noi, tot atît de valoroase ca și cele invitate în vremea iernii.

Am vrea totodată să cunoaștem metodele de muncă și formele de activitate culturală, pe care activiștii culturali din celelalte regiuni ale țării le preconizează pentru lunile ce vin. Ar fi un schimb de experiență deosebit de folositor nouă, tuturor.

Margit Szilagy

vicepreședinte al statului popular al Regiunii Autonome Maghiare

Prefătîndeni pe întînsul patriei noastre formațiile artistice se pregătesc pentru spectacolele pe care le vor da cu prilejul zilei de 1 Mai.

Iată-i la o repetiție pe tinerii din echipa de dansuri a gospodăriei colective „Drumul lui Lenin” din comuna Miercurea Nirajului, Regiunea Autonomă Maghiară.

GRĂBIREA ÎNSĂMÎNȚĂRILOR

grijă de căpetenie a fiecărui bun gospodar

Ne aflăm la sfârșitul lunii aprilie și lucrările în câmp se desfășoară încă anevoios. Ploile dese și temperatura rece din primăvara aceasta au întârziat neașteptat de mult atât lucrarea pământului cât și însămînțarea, mai ales a culturilor de orz, orzoaică, ovăz, floarea soarelui, sfeclă de zahăr.

Ne-au mai rămas puține zile pentru însămînțarea întregii suprafețe prevăzute. În aceste zile s-au îngrămădit mult prea multe lucrări. De aceea trebuie să ne gândim cum să organizăm munca, încît să nu pierdem nici o clipă din timpul bun de lucru.

Ce e de făcut pentru a termina însămînțările?

În primul rînd să luăm măsuri pentru scurgerea imediată a apelor care băltesc pe semănături și arături.

Nu trebuie să așteptăm să se zvinte pământul pe întreaga tarla ci să-l lucrăm porțiune cu porțiune.

Acolo unde nu pot intra încă tractoarele să folosim din plin atelajele existente; să nu precupețim ajutoarea, dacă este nevoie, între gospodăriile din același sat și a satelor învecinate.

Nu trebuie să renunțăm

la semănatul culturilor din epoca I-a deoarece timpul nu este încă trecut pentru aceste plante deosebit de valoroase

O atenție deosebită trebuie să dăm însămînțărilor de porumb și în special porumbului dublu hibrid.

Timpul rămas pentru însămînțări e foarte scurt. Folosind însă cu chibzuință toate bratele de muncă, toate atelajele, în fiecare oră bună de lucru, putem termina la timp însămînțările.

Fiecare țaran muncitor trebuie să înțeleagă că în zilele acestea nu sînt alte lucrări mai importante ca grăbirea executării arăturilor și terminarea semănatului de primăvară. Va trebui să aminăm mersul la țiguri, la moară sau efectuarea altor lucrări nelegate de câmp. Orice ceas pierdut înseamnă o pierdere de recoltă.

Hărnicia țaranului nostru va fi dovedită cu prisosință și în aceste zile, iar recolta ce se va strînge de pe urma acestor munci intense va fi cea mai bună răsplată pentru fiecare lucrător din agricultură

Ing. Mircea Romaș
director în ministerul Agriculturii și Silviculturii

Noul tip de cultivator produs de uzina „Bocșa Română”. Acest tip de cultivator modern va fi folosit împreună cu noul tractor românesc U.T.O.S.-27 la întreținerea culturilor prășitoare.

NU LASA PE MÎINE, CE POTI FACE AZI...

Pînă în seara zilei de 25 aprilie a.c. în raionul Urziceni erau arate doar 13.434 hectare din 45.457 și însămînțate cu porumb doar 132 din 38.610 hectare planificate. În cazul cînd, de acum înainte, în raion s-ar lucra cu întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și atelajelor, ar mai fi necesare circa opt zile pentru terminarea arăturilor și însămînțarea porumbului. Pînă în prezent însă pe raion se ară și se însămînțează zilnic nu 5000 hectare, ci este viteza medie, ci doar 1200 hectare. Dacă gospodarii de prin aceste locuri vor continua să muncească tot așa, apoi în mod sigur îi va prinde vara cu ogorul încă neînsămînțat.

Unii susțin că rămînerea în urmă s-ar datoră faptului că pe aci a plouat mult în ultimul timp. Oare numai vremea-i de

vină? E drept că pe ogoarele raionului Urziceni au căzut multe ploii. Sînt și pe aici terenuri unde apa băltesțe, iar lalomița e gata să iasă din vad. Dar mai sînt și locuri de coastă unde pământul s-a zvîntat din primele ceasuri cu soare sau terenuri de văi unde ba la un capăt, ba la altul, ba prin mijloc, pământul este bun de arat cu plugul tras de cai.

Din păcate însă, și în raionul Urziceni, numeroși săteni lasă ceasurile bune de lucru, să se irosească, pe motiv că „pînă la 15 mai este vreme destulă”.

— Cum intrăm în mai, ieșim la pus porumbul — îmi spune calm tovarășul Anghel Dumitru, președintele întovărășirii agricole din satul Ulești.

— Dar de ce nu ieșiți mai devreme la semănat? Doar aveți pământul pe coastă... — I-am întrebât oarecum nedumerit.

— Mai avem însă și pămînt pe văi, unde atelajele nu pot intra încă — mă lămuri el.

— Incepeți întîi cu terenul din coastă...

— Păi pînă la 15 mai... să tot însămînțăm! — îmi răspunse cam necăjit de stăruința mea.

Dar nu numai tovarășul Anghel Dumitru gîndește că pentru pus porumbul „mai este timp destul!”

Tehnicianul Marin Teodorescu, de la sfatul popular al comunei Eliza Stoenesti, așteaptă ca temperatura medie în toate terenurile să ajungă la opt grade. Din cauza acestui calcul curios, el n-a recomandat sătenilor ca pe locurile unde temperatura avea de acum opt grade să înceapă deîndată însămînțarea porumbului.

Tehniciana Maria Dragoman, de la sfatul popular al comunei Coșereni, și-a făcut următoarea socoteală: „Comuna are 422 de atelaje, deci se pot ara și însămînța cam 220 hectare pe zi. În jurul lui 1 Mai se declanșează campania și în vreo 8 zile terminăm”. Oare nu-i mai util să „declanșăm” campania îndată ce timpul și terenul o îngăduie?

Sînt însă comune unde întârzierea însămînțărilor își are rădăcina și în obiceiurile de care mai țîn seama unii săteni. Cu toate că tehnicienii au re-

comandat întovărășitorii din comuna Rădulești, de pildă, să iasă la însămînțat, totuși aceștia mai amină de la o zi la alta. Nu este suficient cuvîntul tehnicienilor, mai trebuie să-și dea asentimentul și alte două „foruri competente”: liliacul și cucul. Și cum încă liliacul întîrzie să-și deschidă petalele, iar cucul tace prin scorburi, întovărășitorii din Rădulești (printre care chiar și unii membri din comitetul de conducere), nu socot că a sosit timpul să iasă la câmp.

N-ar fi oare mai înțelept să nu aminăm pentru luna mai ceea ce se poate face acum, în aprilie? Întovărășitorii din satul Ulești, cu cele 100 de atelaje plus tractorul și semănătoarea trimise de S.M.T. Eliza Stoenesti, pot semăna porumbul în cel mult 2—3 zile. Și celelalte întovărășiri și gospodării colective pot termina mai devreme lucrările de arat și însămînțat. Pe acele terenuri, unde mercurul termometrului arată 8 grade, să trecem de îndată la însămînțat, chiar dacă media generală a temperaturii este mai mică. Iar gospodarii ca cei din satul Rădulești, să aibă mai multă încredere în priceperea agronomilor decît a... cucului. Nu de alta, dar agronomii își bîzueie cuvîntul pe cele învățate din cărți, pe știință... În combaterea unor obiceiuri ca acestea din satul Rădulești, o mîină de ajutor trebuie să dea toți intelectualii din sate, folosind în acest scop mijloacele pe care le au la îndemîna căminele culturale.

Răspunzînd la chemarea Consfătuirii de la Constanța, lucrătorii din agricultura raionului Urziceni, cooperativizat în întregime, au hotărît să scoată în acest an o producție medie de 3.000 kg. de porumb boabe la hectar.

Este un angajament minunat, dar care și obligă. Și, în primul rînd, el cere grăbirea la maximum a arăturilor și însămînțărilor. Ascultînd cu toată încrederea sfaturile și îndrumările agronomilor, gospodarii de pe aceste meleaguri vor putea termina în cel mai scurt timp însămînțările de porumb; vor asigura condițiile pentru realizarea angajamentului patriotic de a scoate 3 tone de boabe la hectar.

E. Chelbașu

„...Oameni ai muncii de pe ogoarele patriei noastre! Urmași cu avînt Chemarea Constăturii de la Constanța! Luptați pentru a obține recolte bogate de griu, porumb, produse animale, legume și fructe, pentru a ridica conținutul bunăstării familiilor voastre și a contribui la o tot mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe! Efectuați mai repede și în condiții bune lucrările agricole de primăvară!”

(Din Chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul zilei de 1 Mai 1958)

Toate forțele pentru grăbirea însămînțărilor

Ploile ce au căzut și care încă mai cad din belșug au făcut mari greutăți în desfășurarea lucrărilor agricole. Însămînțarea porumbului și a florii soarelui e mult întârziată, semănăturile de toamnă sînt de asemenea, amenințate de apele ce băltesc pe ele. De aceea, este necesar să fie mobilizate toate forțele pentru grăbirea lucrărilor agricole de primăvară.

Căminele culturale trebuie să-și concentreze întreaga atenție spre folosirea acelor mijloace de muncă ce pot contribui neîntîrziat și cît mai din plin pentru realizarea sarcinilor speciale pe care le ridică lucrările agricole în acest an.

În acest scop trebuie organizate convorbiri cu grupuri de țarani muncitori privind necesitatea controlării zilnice a stării ogoarelor, pentru ca acolo unde apa băltesțe să se facă imediat șanțuri de scurgere. În aceste convorbiri trebuie pusă problema grăbirii schimbului de semînțe de porumb dublu hibrid, a grăbirii aratului și semănatului porumbului și florii soarelui (culturi mult rămase în urmă), imediat ce o porțiune de pămînt s-a svîntat, ca și a îngrijirii semănăturilor de toamnă etc.

Aceste convorbiri și discuții — forme de muncă deosebit de operative — au acum o mai mare eficacitate decît conferințele obișnuite pe teme agricole. De asemenea, este necesar ca periodic să se facă, cu ajutorul sfatului popular, informări privind stadiul lucrărilor agricole în comuna respectivă.

Cercurile agrotehnice să fie orientate spre

sprijinirea directă a măsurilor întreprinse pe plan local, iar cursanții cercurilor să ducă muncă de lămurire și să dea exemplu prin munca pe care o duc pe ogoare și celorlalți țarani muncitori. Pe panourile destinate agitației vizuale lectorii să dea zilnic indicații agrotehnice în legătură cu măsurile care trebuie luate, în funcție de starea ogoarelor din localitatea respectivă.

Stațiunile de radioficare și radioamplificare să fie folosite pentru transmiterea zilnică a situației însămînțărilor. De asemenea, e necesar să se transmită prin aceste stații sfaturi agrotehnice și chemări pentru intensificarea ritmului însămînțărilor.

Agitația vizuală să fie din plin folosită. Să se editeze foi volante cu știri despre mersul campaniei, indicații agrotehnice și chemări la intensificarea campaniei. Gazetele cetățenești trebuie să popularizeze munca rodnică a frunțășilor în campania de primăvară și să critice pe cei care amină treaba de pe o zi pe alta.

Activitatea artistică, în deosebi cea a brigăzilor artistice de agitație și a recitatorilor, să militeze pentru grăbirea muncilor agricole și terminarea lor la timp și în bune condiții.

Îndeplinirea cu succes a lucrărilor agricole de primăvară este o datorie patriotică a tuturor oamenilor muncii din agricultură. În această perioadă, sarcina principală a căminelor culturale este sprijinirea cu toate mijloacele, a îndeplinirii la timp și în condiții optime a lucrărilor agricole de primăvară.

*In atenția directorilor
de cămine culturale*

RINDURI pentru mai

Răsfolesc filele carnetului cu însemnări. Rind pe rind prin fața mi se perindă cifre, gânduri, imagini. Fiecare filă poate fi o poveste, un cântec, un poem...

Despre ce să scriu mai întâi? Despre strădania sătenilor din Ulmeni, raionul Otenești, care zoresc să ispăvească noul cămin cultural și să-l inaugureze cu prilejul zilei de 1 Mai? Sau poate despre hărnicia deputaților din comuna Curcani, cu ajutorul cărora, tot în cinstea acestei zile, s-a amenajat casa de nașteri și s-au electricizat încă 15 ulițe în întregime? Prețutindenii, 1 Mai este întâmpinat prin muncă. O muncă asiduă, rodnică.

Despre ce să scriu mai întâi? Deschid carnetul la întâmplare. Dau de însemnări despre comuna Căciulați, raionul Snagov, pe care am vizitat-o de curând. De cum intri pe șoseaua principală, simți vizibil apropierea zilei de 1 Mai: ulițe și ogrăzi lună, garduri și pomi văruți.

La sfatul popular am găsit-o pe tovarășa secretară Ana Băciu.

— Ca să vă spun cum îl întâmpinăm noi pe 1 Mai, o să mă folosesc de niște cuvinte de la gazeta noastră de perete: „Să însemnăm, în cinstea zilei de 1 Mai, cel mai mari suprafețe de teren...” Asta-i problema numărul 1. Mai sînt însă și altele.

— Anume?
— Grăbirea construcției celor două clase la școala de 7 ani, ridicarea unui gard frumos în fața clădirii sfatului, începerea acțiunii de stringere a contribuției voluntare pentru radioficarea comunei — iată numai câteva din acestea.

Despartindu-mă de tovarășa secretară, m-am îndreptat spre unul din sediile celor patru întovărășiri agricole din comună. Toate au denumiri deosebit de semnificative „7 Noiembrie”, „23 August”, „Drumul păcii” și „1 Mai”. Cea mai vizibilă și cea mai bună este întovărășirea „1 Mai”. În întâmpinarea zilei al cărui nume cu mîndrie îl poartă, întovărășii de aici muncesc cu rîvnă sporită, fiind pildă grăitoare pentru toți ceilalți săteni. De asemenea, în zilele premergătoare marii sărbători, întovărășirea „1 Mai” și-a sporit numărul familiilor la 145.

Seara, la căminul cultural, am asistat la pregătirea unui program pentru serbarea de „1 Mai”. Aici, stînd de vorbă cu Petrică Stan, „sufletul echipei artistice”, — atît de pretuită de localnici — am întîlnit-o și pe bibliotecara Elena Vladimir. Întrebînd-o cum întâmpină ziua de 1 Mai, răspunsul a venit prompt:

— Sporind cu încă 50 numărul cititorilor.

...Și despre cîte alte lucruri asemănătoare aș putea povesti, răsfoind filă cu filă, carnetul meu de reporter!

Petre Popa

Sub steagul birvitor al marxism-leninismului, sub cîntec încăntat spre victoria socialismului în

La grădinița de copii a gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie” din comuna Insurăței, regiunea Galați.

OAMENI DE ISPRAVA

De la marginea Pogăneștiului, Prutul se vede ca o fâșie de argint în bătaia soarelui. Apele lui limpezi curg liniștite, scăldînd ogoarele și aducînd roade cîmpului. Numai o dată pe an, primăvara, sătul de albită liniște, Prutul se răsvrătește împotriva naturii care-l ține închis în matca lui. Atunci o ia razna peste cîmpuri, carînd și distrugînd tot ce întîlnește în cale. Și în furia lui dovedește atîta forță, de parcă tot anul ar fi adunat puleri pentru fapta asta.

Oamenii din partea locului l-au îndrăgit și i-au răbdat întodeauna furiile. Și poate că răbdarea lor, intrată în firea moldovenilor, ar fi durat multă vreme dacă într-o zi a acestei primăveri trebuirile comunei n-ar fi luat alt curs. Atunci toți oamenii din sat au hotărît să se unească pentru a-și munci în comun pămînturile. Așa au luat ființă cele două întovărășiri din comună.

...Ploua de zile întregi. Era sătul de apă și pămîntul, și oamenii, și întreaga fire. Creșteau apele Prutului. Se învîlmăseau în matcă, de parcă se bucurau că le vine ajutor din afară.

La sfatul popular, unde erau adunați sătenii, veneau din ceas în ceas ștafete de la Prut. Și veștile pe care le aduceau nu erau de loc bune: „A mai crescut de-o palmă...”, „S-a săltat pînă aproape de buza malului...”

Oamenii erau îngrijorați. Pe malurile Prutului semănaseră griu de toamnă, aveau ogoare arate și pregătite pentru însămînțări. Acum cînd erau uniți în întovărășire, nu puteau răbda ca munca lor să fie prăpădită. Și atunci au hotărît. Vor pune toți umărul și vor face un dig începînd de la cotul Prutului pînă dincolo de hotarul comunei lor.

În zilele următoare, cînd a stat ploaia, s-au adunat oamenii din sat cu sape, cu

lopeți și tîrnăcoape și au pornit spre Prut. Alții au început să care pietriș, cu căruțele. Au întărit malurile și au înălțat un dig de 2 metri în partea dinspre ogoarele lor.

Înfrînt, Prutul își poartă acum apele la vale.

Locuitorii din Pogănești se mîndresc acum cu realizarea lor, înfăptuită în cinstea zilei de 1 Mai.

Tot în cinstea sărbătorii primăverii la Pogănești se pregătesc și alte fapte. Oamenii din sat au reparat podul peste gîrlă și au mai făcut fîntîni în sat. La cooperativă s-au adus 2.000 kg var pentru văruirea caselor, a gardurilor etc.

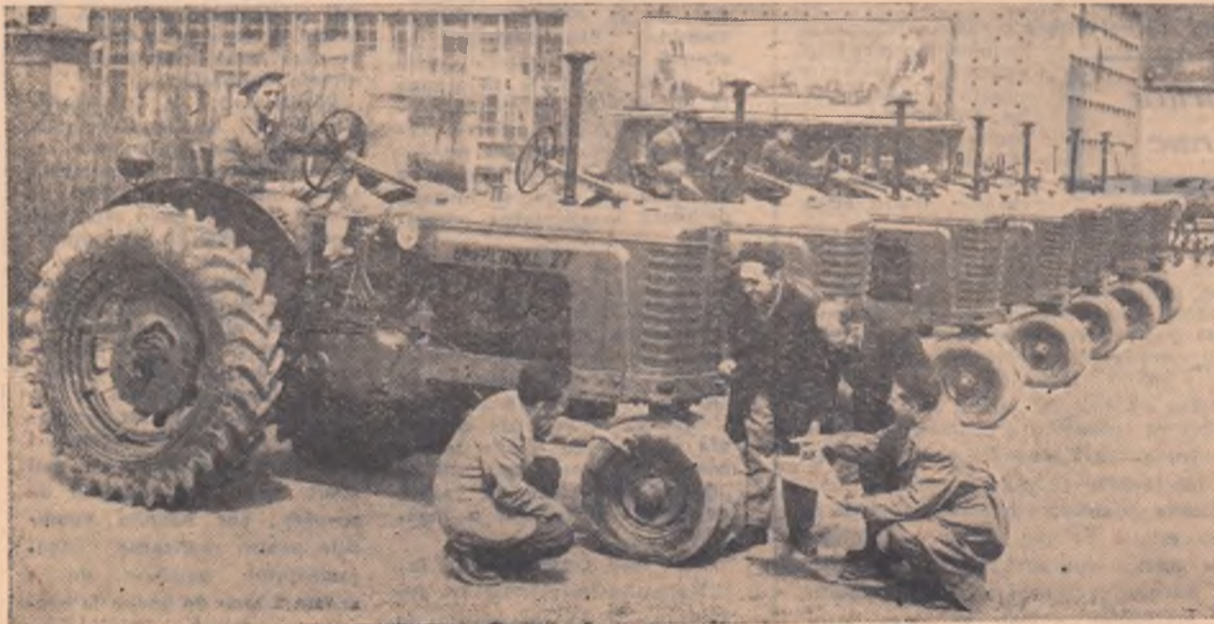
Din Pogănești a pornit chemarea la întrecere pentru înfrumusețarea comunei. În chemare stă scris, că pînă la 1 Mai vor executa 5.000 m. de șanțuri, vor așterne pietriș pe 2.000 m. de drum, vor construi 1.000 m. de gard, vor amenaja un parc în fața sfatului popular comunal. Dar punctul principal este terminarea însă-mînțării pînă la data de 1 Mai.

Răspunsurile au și început să sosească la Pogănești. Au venit scrisori de la Duda, de la Epurenii și de la Gugești. De la Vutcani a venit vestea că se amenajează un parc, de la Stăniliești că se amenajează un teren sportiv, de la Șchiopeni că se plantează 200 pomi.

Dar frunțașă în întrecere este pînă acum tot comuna Pogănești. Și poate că tot ea va fi declarată de 1 Mai cea mai frumoasă comună din raionul Huși.

Maria Preda

Foto:
MIHAI POPESCU

Fotografia de mai sus prezintă cîteva din primele tractoare U.T.O.S.-27, al 10-lea tip de tractor românesc. Noul tip de tractor va putea acționa cultivatoarele și combinele de porumb, precum și alte mașini agricole.

În această zi, acum 72 de ani, în O întimplare zguduitoare le-a stat a fixat în același timp pentru toți 1 Mai.

Încă din 1884, muncitorii din America urmăririlor crizei economice care c Peste doi ani această luptă avea în rî muncitorii. În dimineața zilei de 1 Mai torii s-au îndreptat spre marele bulevard chigan, manifestînd pentru o viață on patronilor, cuprinși de furie și dispe manifestanților o bombă. Singele prole și florile de mai. Cîțiva ani mai tîrziu a II-a, de la Paris, înfiera crimele făl tîrînd todată, în semn de solidaritate ricanii și a tuturor muncitorilor de pe file în fiecare an ziua de manifestare cesc din toate țările.

De atunci mesajul acestei zile a ape, țări și popoare. În 1890, 1 Mai a La Kazan și Kiev muncitorii organizațiu eliberarea clasei muncitoare au ră zile manifeste, chemînd masele la lă vendicării muncitorești. Trupele țar demonstrația. La Praga, unde manifestă citorii au declarat grevă. În Italia, la vorno muncitorii au declarat în zorii cerînd îmbunătățirea condițiilor de m cago, cei ce manifestaseră pe malurile aflau din nou în stradă, mai hotărîți ș

Grandoarea și adinca semnificație determinat pe Engels să scrie în prefa a Manifestului Partidului Comunist:

„...Și privești zărilor zilei de azi, și mosierilor din toate țările, arăți toate țările sînt într-adevăr uniți”.

În 1901, la 1 Mai, armata țaristă uzinele Obuhovo din Petrograd, aflați proletariatul rus sărbătorea din nou, lidariității internaționale a celor ce mu

În țara noastră anii 1890—1900 m țelor celor ce muncesc, Salarii neom de protecție a muncii, de asistență me muncea 16 ore în șir și deseori și d

1-Iul Mai 1890 își înalță drapelul Severin. În Capitală mii de muncitorii și de la căile ferate, de la regie, tip demonstrat strigîndu-și voința: „Zi de versal, drepturi pentru femei”. Autorii trupe împotriva manifestațiilor. S-a d prima manifestație de 1 Mai, că în rî aflau și mulți militari, îndeosebi de la

În anul următor lupta a devenit fat al creșterii conștiinței clasei mun 29 aprilie 1891 scria printre altele: muncii, alături de bluzele noastre alb letariatulul de la cîmp, al țaranului ideea legării luptelor țărănești de ce

Un Manifest scos de 1 Mai 1892 profetice privind viitorul muncitor zău cea mare cînd soarele dreptății, adevărat liber, ferice și înfrățite”.

Această profecție este azi fapt im cu adevărat liber, care construiește, nostru partid, o viață nouă, îmbelsug, telalte țări socialiste, în frunte cu Un luptă activ pentru înfăptuirea coexist rea cursei înarmărilor atomice și per rilor științei în folosul vieții pașnic

1 Mai 1958 găsește lagărul socialist

Cîntec

Mi-au dat de știre razele de soare
Și florile, și vîntul, rînd pe rînd
Că spre azur, sub bolți scînteietoare,
Se-nalță azi un cîntec pe pămînt.

Mi-au dat de știre-n noaptea, la ferestre,
Lumini ce peste ornico-au vegheat
Și zidurile arborînd pe creste
Înalte zări de-azur impurporet.

Azi peste-ntînsul scump al țării melo
Lung se revarsă riuri vii de cînt,
De soare și de flori și de drapele
Cum n-au văzut bătrînii moi, nicicînd.

Vibrează slăvi și-a cîntecelor gamă
Plutește ca polenul scuturat.
Copil și moși în rînd, azi sînt de-o seamă;
Un pictor nevăzut i-a-ambujorat.

Mi-au dat de știre, vrei! ciocotitoare,
Mîini înălțînd spre ceruri porumbei
De marea vieții noastre sărbătore
Ce-a înflorit pe uliți și alei.

Și m-am gîndit că va veni o vreme
Cînd zorii-acestei zile, luminînd,
Ca soarele prin holde și poiene
Vor crește pretutindeni pe pămînt.

Nicolae Nasta

Partidul Muncitoresc Român, salva noastră patrie!

Comunismul este drumul nostru (deciziile C. C. al P. M. R. cu prilejul zilei de 1 Mai 1958)

MAI 1958

...ago ciresil,
...i singe. Ea
...te, ziua de

...lupta împo-
...capitalistă,
...600.000 de
...de munci-
...lacului Mi-
...criminală a
...în mijlocul
...ean a înzo-
...ernaționalei
...hicago, ho-
...lorilor am-
...e 1 Mai să
...or ce mun-

...evărsare de
...a rusească.
...luptă pen-
...neața acelei
...sfăcere a re-
...impiedica
...erzise, mun-
...ndo din Li-
...1890 grevă,
...zi, în Chi-
...în 1896, se

...mplări 1-au
...ne din 1893

...nitaliștilor
...etarii din

...itorii de la
...n mai târziu
...at, ziua so-

...irea suferin-
...cării măsurii
...uri unde se

...alași, Turnu
...cile, precum
...cizmarii, au
...re, vot uni-
...te au trimis
...încă de la
...or muncii se
...tei.

...ca un rezul-
...„Munca” din
...sărbătoare
...rupți al pre-
...ndind astfel
...mil,
...arole cuvinte
...e apropie
...arelor cu

...porul nostru,
...înțeleptului
...lături de ce-
...țara noastră
...entru înceta-
...turor cucerii,
...ui omenirii,
...lanț de rea-

...lizări. Producția industrială a U.R.S.S. a crescut față de perioada de dinaintea de revoluție de peste 83 de ori. U.R.S.S are în lume, în prezent supremația științifică. Savanții sovietici au construit primele centrale atomo-electrice, au lansat în spațiul primii sateliți ai pământului. Mari și numeroase sînt succesele Chinei populare, și ale celorlalte țări de democrație populară, în munca de construire a socialismului. Ele sînt opera elanului creator al maselor muncitoare, care sub conducerea înțeleaptă a partidelor lor revoluționare, înving greutățile pășind biruitor înainte.

Legăturile frățesti, de asistență reciprocă în toate domeniile, dintre țările lagărului socialist, ajutorul neprecupețit pe care Uniunea Sovietică îl acordă neîncetat acestora, constituie un factor de preț în obținerea izbînzilor. Este de necontrazis faptul că țările lagărului socialist au făcut pași mari pe calea progresului, datorită unității și coeziunii lor indestructibile. Acest 1 Mai le găsește mai puternice și mai strîns unite ca oricînd, zădărniciînd orice încercări de destrămare din partea dușmanilor.

„Proletari din toate țările, uniți-vă!” Cu o forță uriașă răsună și azi această chemare înflăcărată care a îndreptat mai bine de o treime din omenire — peste 950 milioane de oameni — pe drumul luminos al socialismului. Creșterea impetuoasă a forțelor socialismului a avut o puternică înfrîngere asupra mișcărilor naționale antiimperialiste din perioada de după cel de-al doilea război mondial. În afară de R.P. Chineză, R.D. Vietnam și R.P.D. Coreeană, în ultimii 12 ani alți peste 700 milioane de oameni au scuturat jugul colonial, întemeindu-și propriile lor state suverane. În prezent, popoarele coloniale și dependente care mai sînt încă ținute în robie, se ridică la luptă cu tot mai multă dîrzenie pentru a dobîndi eliberarea lor națională. Dezvoltarea socialismului și mișcarea de eliberare națională au grăbit simțitor procesul de destrămare a imperialismului. De sub dominația de odinioară a imperialismului s-a eliberat cea mai mare parte a omenirii. Chiar și în țările imperialiste o parte tot mai însemnată a populației muncitoare iese de sub influența imperialismului, se împotrivesc cu tot mai multă hotărîre politicii imperialismului și monopolurilor, luptă pentru un trai mai bun, pentru drepturi democratice, pace și socialism.

Poporul nostru întîmpină ziua de 1 Mai 1958 în stral de sărbătoare. Este cadrul firesc al bucuriilor noastre, dobîndite sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Avem azi o industrie înfloritoare. Construim în țară, pentru prima dată mașini, pe care le importam în trecut cu bani grei. Mai mult, producem unele tipuri de mașini foarte apreciate la export.

Agricultura noastră a făcut mari pași înainte. Sectorul socialist agricol ocupă în prezent mai bine de 52,4 la sută din întreaga suprafață agricolă a țării.

Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii a deschis perspective largi de dezvoltare acestui sector atît de important pentru economia noastră națională. Înăptuirea lor este o cauză a întregului popor muncitor. La aceasta în-deamnă numeroase din chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul zilei de 1 Mai 1958.

Apropierea sărbătorii află pe oamenii muncii în plin efort creator. Vești sosite din toate colțurile patriei anunță faptele oțelariilor din Hunedoara, petroliștilor din Tîrgoviște și Tg. Jiu, mine-riilor din bazinul carbonifer Comănești, mecanizatorilor de la S.M.T. Ciulnița, constructorilor de tractoare din orașul Stalin, care și-au înscris de pe acum numele în cartea de aur a zilei de 1 Mai.

În acest an 1 Mai se sărbătorește sub semnul intensificării luptei pentru apărarea păcii. S-a auzit puternic în aceste zile glasul cetățenilor Londrei care au mărșăluit 4 zile spre centrul atomic al Angliei, glasul celor 150.000 de locuitori din Hamburg, al celor din Frankfurt, al celor din Praga și Sofia, din Pekin și Tokio, sprijinind inițiativa Uniunii Sovietice privind încetarea experiențelor cu arma atomică, pentru triumful nobilei cauze a păcii.

În primele rînduri ale celor ce pășesc spre acest țel înalt, se află și poporul nostru muncitor, strîns unit în jurul partidului și guvernului, sub steagul luptei pentru construirea socialismului, pentru pace și înțelegere între popoare.

IMAGINI DIN SATELE REGIUNII PITEȘTI

În preajma zilei de 1 Mai, biblioteca satească din comuna Ștefănești, raionul Pitești, și-a îmbogățit fondul de cărți cu încă 263 de volume. Ea are acum în total 5087 de cărți.

În fotografie: bibliotecara Liuba Năstasie luînd în primire un nou stoc de cărți.

Cerc de citit în comuna Ștefănești.

Peste 30 de țărani muncitori din comuna Tîțești, raionul Pitești, participă la cercul de cultură generală care se ține o dată pe săptămînă sub conducerea învățătorului Ion Lăzărescu.

În fotografie: la lecția de geografie.

Formația de balet din comuna Bascov, raionul Pitești, alcătuită din copii ai muncitorilor din gospodăria agricolă de stat și ai țărănilor muncitori întovăriți executînd „Dansul margaretelor”.

ORAR Bucurii de primăvară

— slăvește-o azi prin cînt,
— ogoarelor fertile —
— țării înmiresmat pămînt,
— ris-ai în aurite file.

— verde prin sat filiiilor,
— floare, slăvește, du-l spre zare —
— urcind mereu în zbor
— ni și-a trudei vîltoare.

— te, ca-n alte tînde-acum
— al trainic, imensa lui putere,
— jmașul de va-ndrăzni în fum
— e Maiul gigantei noastre ere.

— oato, pășește temerar,
— cinge o neinvinsă horă —
— , în zi de-nții Flozar
— poarte nestînsa auroră.

Hel, primăvară, dragă primăvară,
De inimă de mult te-am priponit.
Pe placurile țării mele țară
Brîndușe, ghiocel au înflorit.

Privește-ne și admiră-ne cîmpia
Și-n țara-ntreagă du-te să dai zvon —
C-om căsăpi pe brazde sărăcia,
Că nu mai sînt răzoare în raion.
Tu, să le spui acelor ce-n zori
Cu soarele o dată ies pe brazdă
Că pîrul și ciulinii din răzor
De veacuri sărăciei au fost gazdă.

Mal spune-le tu, primăvara mea,
Că la petreceri sau la muncă fle,
Cu cît mai mulți vor mîna să și-o dea,
Cu-aitt mai mult e cînt și veselie.

Că lîa le-o undul semănătura
Scăldată în roua timpilor ce vin...
Sărută-le tu, primăvară, gura
Și să-l săruți pe-al ochilor senin.

Mihail Cosma

Florian Saioac

ZIUA ★ PRESEI COMUNISTE

V. I. Lenin în cabinetul său de lucru de la Kremlin, Octombrie 1918.

Cu 46 de ani în urmă, a apărut primul număr al ziarului „Pravda” — cel dintâi cotidian comunist de masă din lume. Apariția „Pravdei” a însemnat un mare eveniment în istoria presei muncitorești. Ea a deschis drumul spre transformarea presei într-un instrument puternic de luptă a partidului pentru binele și fericirea poporului. De aceea, ziua de 5 mai, ziua aniversării apariției „Pravdei”, este o sărbătoare a presei comuniste și progresiste, o sărbătoare scumpă a oamenilor muncii din întreaga lume.

În urma înălțării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în Uniunea Sovietică a luat naștere presa sovietică care a adus și continuă să aducă un aport uriaș la făurirea unei societăți noi, la lupta pentru pacea omenirii.

Folosind în mod creator experiența presei sovietice, presa din țara noastră, îndrumată și sprijinită de partid, se situază și ea în primele rinduri ale luptătorilor pentru făurirea unei noi orânduiri sociale. Ea își îndeplinește cu credință rolul de purtător de cuvânt și luptător pentru linia politică a partidului, pentru triumful marxism-leninismului.

Prin grija partidului, presa noastră, în frunte cu „Scinteia” și-a făurit o puternică legătură cu masele largi de oameni ai muncii. Zeci și zeci de mii de muncitori, țărani muncitori și intelectuali scriu, în calitate de corespondenți voluntari sau colaboratori, în publicațiile din țara noastră. Ei vorbesc, prin presă, cu îndreptățită mândrie, despre înălțările realizate la locul de muncă, despre viața nouă din satele și orașele noastre și critică cu curaj lipsurile ivite în diferitele domenii de activitate.

Presa comunistă și democratică din întreaga lume este astăzi o mare forță în lupta pentru cele mai nobile idealuri ale omenirii. Exemplul măreț al presei sovietice în frunte cu „Pravda” călăuzește presa din țările democrat-populare, presa comunistă din țările capitaliste. Pretutândeni, presa comunistă este o armă puternică a partidelor comuniste și muncitorești în lupta pentru apărarea păcii, pentru socialism.

Patriei

Nu-i vis ca visul mai frumos,
Nu-i cînt mai dulce, mai duios,
Izvoare nu-s să nu-ți fi dat
Răcoarea lor cînd te-au udat,
Patrie!

Nu-i aur în cîntar mai greu
Trăgînd decît cuvîntul tău,
Decît iubirea alor tăi
În ura contra celor răi,
Patrie!

Chiar munții cei semeți, cărunți,
Își pleacă grelele lor frunți,
Căci glasul tău i-a tulburat
Și-n veci credință ți-au jurat,
Patrie!

Sfioșii cerbi de prin poeni
Și oamenii bătuți de vreme,
La sinul tău s-au adunat
Și brațul tău i-a apărut,
Patrie!

De-aceea vers de foc îți scriu
Căci vreau poet al tău să fiu,
Și ție, patrie să-ți cînt,
Că-mi este drag al tău pămînt,
Patrie!

Mihail Buceceanu
corespondent voluntar

Seara, în satul Huseni

Serile de primăvară
au farmecul lor. Pe
valea tăcută a Sil-
vașului ele pogoară mai a-
lene și țin parcă mai mult.
Nu puțină dintre locuitorii
Husenilor admiră măias-
tra năvodire a stelelor sau
clarul de lună. Ferestrele
căsuțelor, ca niște licurici
de noapte, sînt luminate
pînă tîrziu, semn că oame-
nii nu se culcă de vreme.

Mai demult, cu ani în
urmă, doar la han era țin-
mîna seara. Bărbații do-
hăneau din foi și beau țul-
că tare care le îngreua
capul, iar nevestele aștep-
tau, îngrijorate lingă ve-
trele stînsse.

Să intri acum în oricare
casă veji găsi altfel de
viață. Sfătuitorul și prie-
tenul cel mai bun al hu-
senenilor este cartea. Pînă

mai ieri în fiecare casă erau
doi-trei analfabeți. Învăță-
torii Grigore Ardelean și
Rozalia Ardelean au avut
mult de muncă pînă i-au
deprins pe oameni cu în-
vățătura și i-au făcut să
dezlege tainele slovelor.
Azi și cel mai în vîrstă om
citește gazete, cărți. Simi-
on Sfirlea, Gheorghe Ghi-
lea și Petre Roveta au
venit singuri să ceară cărți.

Alături de învățători,
zeci de tineri și bătrîni au
început să popularizeze
cărțile. Aproape nu-i fa-
milie în Huseni care să nu
fie abonată la diferite pu-
blicații și ziare. În total,
satul are 166 de gospodă-
rii, iar factorul duce de
fiecare dată ziare și revis-
te pentru 137 de abonați. Și
dacă socotim și cele cîinci

cercuri de citit, putem spu-
ne că nu-i locuitor care
să nu aștepte despre ce se
petrece în lume.

Petru Olteanu, de pildă,
după ce a prins drag de
cînt și „s-a mai luminat”,
cum spune el, s-a dus la
președintele întovărășirii
agricole „Drumul belșu-
gului” din sat și i-a spus:

— Mi-am dat seama
că-i mai bună și mai rod-
nică munca laolaltă. Scrie-
mă și pe mine cu 60 de
ari.

În serile tîrzii, cînd pes-
te sat pogoară liniștea,
ferestrele căsuțelor par
ochiuri de lumină. Huse-
nenii citesc cărți sau răs-
foiesc reviste și ziare.

L. Roman
corespondent voluntar

CORESPONDENTUL

Știu că-n tîrziu c-o așchie de condei
Și cumpănești scriind în ceas de seară
Chiar dacă ochii-ți sînt sub frunte, grei
Și osteneala zilei te-mpresoară.

Prietene, tu, drag corespondent
Să scrii, să zboare spre tiparniți NOUL,
Că noutatea-n fiecă moment,
Își cată-n sensul vremilor ecoul.

Să scrii de ce, voios, în zori de zi
Un bătrînel, deznămețînd potecă,
A îndemnat năstrușnicii copii
Să-l însoțească la bibliotecă.

Să scrii cum se înalță un cămin,
Cum oamenii trăiesc mai acătării...
Și vești de-acelea ce cuprind deplin
Nevoile și gîndurile țării.

Să scrii cum, înțelegeți, ai tăi din sat
Vor să-și cuprindă munca laolaltă,
Ori dacă președintele-i plecat,
Lăsînd tot rostul treburilor baltă.

Iar că din sfat, să iasă-n cîmp, nu vrea
Tehnicianul vostru, zis viticol,
Că doarme-n tre hîrtii care cumva,
Să scrii și să-l trezești cu un articol.

Scriind înveți și cum să scrii, troptat
Simți care lapte zac necunoscute
Și simțul tău de om adevărat
Mai scriitor devine, se ascute.

Acum vreo două săptămîni ai scris,
S-au rînduit cu-aceasta multe lucruri,
Și-n locul unui neajuns, un vis
S-a împlinit. Știu bine că te bucuri.

Căci scrisul nu-i o muncă de prisos,
Ci e un fapt adînc, o fericire —
Ziarul, ca un suflet sănătos
Prin tine, vestitorul, să respire.

Emil Stanciu
corespondent voluntar

TIPOGRAFUL

Sînt zetarul cel mai tînăr,
La noi în tipografie;
Și cu mîna și cu gîndul
Cîntăresc tot ce se scrie.

Literele mele
Sînt de plumb dar știu
Că scriesc în pagini,
Ca argîntul viu.

Scriitorul îmi trimite
Așternute, rîndurile
Eu cioplesc în slove dure
Slovele-i și gîndurile.

Ziaristul îmi aduce
Mii de fapte zi de zi;
Astăzi eu le torn în forme
Mîine tu le vei citi.

Literele mele
Țării îi fac zid,
Stîncă lingă stîncă,
Oameni și partid.

Gh. Tăzlăoanu

Primăvară în Bărăgan

Din zori pînă-n seară
Tractoarele ară
Pierbinți ca amlaza de vară.
Smulgînd
Pirul și mărăciul,
Ștergînd
Haturile ce-au învrăjbit vecinii.

Se-ntinde brazda umedă și grasă.
Azi pirul hrăpăreț n-o mai apasă.
Se-ntinde brazda pînă-n fund de zare:
Îmi pare-a viitorului cărare
Mult mai bogată și cu mult mai mare.

Pămîntul de-atîta căldură se zvîntă
Bucuros că oamenii, muncînd, îl descîntă,
Că-l mîngie soarele și greierii-i cîntă,
Iar noi, cu cămașa la piept deschelată,
Cu harnice brațe muncim laolaltă
Și-i țesem un strai de recoltă bogată.

Ștefan Tănase
corespondent voluntar

Cîndva, demult...

Cîndva, de mult, sub goană de pădure,
Cu plug de lemn arat-au robi pe-aici;
Pe-ai mei străbuni, stăpînii au prins să-i fure,
Să-i frîngă, să ni-i girbove sub bicl...

O, vremuri, vremuri, grole de urgie,
Pe pluguri aplecat poporul plîns
Îl alinta doar cîntul ciocirlei,
Dar dusu-s-au acele vremi, s-au stîns.

Tu plug bătrîn, voi seceri ruginite,
Veți fi ca mîine piese de muzeu;
Combincele pe-ogoaarele-nfrățite
Vor strînge rodul aurii și greu...

O, vremea mea, cu tractoristi și grîne
Cînd fericea-i fapt triumfător,
Noi stăpînim acum pămînt și piine,
Și ne-avîntăm măreț spre viitor!

Radu Felecan
corespondent voluntar

DE LA O SĂPTĂMINĂ LA ALTA

POPOARELE LUMII CER:

Să se înceteze experiențele cu armele nucleare!

Actuala situație internațională — arată tovarășul N. S. Hrușciov, în mesajul adresat președintelui S.U.A., Eisenhower — cere tuturor statelor, și în primul rând marilor puteri, care poartă principala răspundere pentru destinele lumii, nu declarații generale despre necesitatea dezarmării, ci acțiuni concrete în acest domeniu.

Uniunea Sovietică, consecvență politicii de pace, a făcut nenumărate propuneri concrete, menite să contribuie la destinderea situației internaționale, la înlăturarea pericolului unui război atomic care amenință întreaga omenire. Istorică hotărâre a Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea unilaterală a experiențelor cu arma nucleară a creat o situație în care rezolvarea problemei încetării acestor experiențe depinde acum numai de guvernele S.U.A. și Angliei.

Popoarele lumii au luat cunoștință cu o firească îngrijorare de zborurile avioanelor militare americane, având la bord arme nucleare, în direcția frontierelor de stat ale Uniunii Sovietice. În loc ca S.U.A. să ia măsuri asemănătoare celor luate de Uni-

nea Sovietică pentru a elibera omenirea de primejdia unui război atomic, ele dimpotrivă au trecut la noi acțiuni de îmbinare a eforturilor îndreptate spre destinderea încordării internaționale.

Cum era și firesc, întreaga omenire iubitoare de pace condamnă cu hotărâre aceste manevre provocatoare și, în numele vieții, cer ca securitatea popoarelor să fie asigurată, întreaga lume să fie ferită de efectele catastrofale ale unui conflict atomic.

În întreaga Japonie, de pildă, au avut loc mitinguri și demonstrații ale studenților care au salutată inițiativa de pace a Uniunii Sovietice și au cerut anularea experiențelor cu arma cu hidrogen, fixate de Statele Unite în regiunea Eniwetok.

Pe străzile Parisului, partizani ai luptei pentru pace au inițiat o largă campanie în sprijinul încetării experiențelor cu arme nucleare, strângând mii și mii de semnături ale oamenilor care spun răspicat: Nu, morții! Nu, instalării de rampe pentru rachete!

Locuitorii satului Mikromani

din regiunea Kalamata (Grecia) au protestat împotriva planurilor de construire a unui aeroport militar N.A.T.O. în satul lor. În momentul sosirii specialiștilor, locuitorii satului, purtând drapelul îndoliat, s-au adunat într-un miting de protest pe terenul care urma să fie transformat în aeroport.

Poporul român, alături de toate popoarele lumii, a primit cu o vie satisfacție propunerile de pace ale Uniunii Sovietice, exprimându-și totodată protestul față de acțiunile periculoase ale comandamentului militar american.

„Guvernul Republicii Populare Române — arată tovarășul Chivu Stoica în mesajul său trimis președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov — salută cu căldură hotărârea Uniunii Sovietice de a înceta în mod unilateral experiențele cu arme nucleare, și sprijină cu fermitate propunerile guvernului U.R.S.S. ca S.U.A. și Marea Britanie să înceteze la rândul lor experiențele cu arme nucleare, în interesul întregii omeniri, al cauzei păcii și securității internaționale”.

O dovadă vie a dorinței poporului și guvernului nostru de a vedea reglementate toate problemele internaționale pe cale pașnică o constituie și declarația ministrului Afacerilor Externe al R.P.R. în legătură cu zborurile avioanelor militare ale S.U.A. încărcate cu arme nucleare în direcția frontierelor Uniunii Sovietice.

„Guvernul român — se subliniază în declarație — consideră că securitatea statelor nu poate fi asigurată, așa cum afirmă cercurile oficiale americane, prin măsuri care creează primejdia ca omenirea să fie împinsă într-un război nuclear cu efecte catastrofale pentru toate statele. Singura cale pentru realizarea păcii și securității trainice a tuturor statelor este aceea a dezarmării, și în primul rând a dezarmării nucleare, a interzicerii armelor atomice și a hidrogen, a scoaterii lor din armamentul statelor”.

În timpul unei pauze, colectivistele din Wan Ching-sho (R. P. Chineză) citesc ziarele.

Vești DIN TARILE SURORI

R. P. Polonă

In anii puterii populare construcția de mașini agricole a devenit una din principalele ramuri ale industriei poloneze. Astfel, producția de mașini și unelte agricole a crescut aproape de 10 ori în comparație cu perioada dinaintea războiului. Întreprinderile constructoare de mașini au pus la punct producția a zeci de noi mașini moderne. Gospodăriile agricole de stat și cooperativele agricole de producție au primit anul acesta mii de noi mașini pentru campania însămînțărilor de primăvară. De pildă,

numai uzina constructoare de mașini agricole din Kutno a livrat pentru campania muncitorilor agricole de primăvară aproape 13.000 semănători de cereale.

R. P. Albania

Statul albanez acordă un ajutor multilateral țărânilor muncitoare în vederea creșterii producției agricole, sporirii veniturilor și îmbunătățirii nivelului de viață.

În anul 1958, numai cooperativele agricole de producție vor primi sub formă de credite pe lungă durată suma de 460 milioane leki pentru achiziționarea unel-

telor agricole, animalelor de tracțiune etc. Această sumă este cu 56 milioane mai mare decât cea alocată anul trecut. Se acordă de asemenea și credite pe scurtă durată. Astfel, în cursul primului trimestru al anului 1958 s-au repartizat asemenea credite în valoare de 100 milioane leki, ceea ce reprezintă aproximativ jumătate din suma acordată în tot cursul anului trecut.

Tot cu ajutorul creditelor puse la dispoziție de stat, țărânilor albanezi își construiesc case noi, transformând satele în mici orașe.

PENTRU VIAȚĂ, ÎMPOTRIVA RĂZBOIULUI

Sînt în încălămînt din anul 1934. De douăzeci și patru de ani. Așa mă țin minte: la catedră, strigîndu-mi catalogul, lingă tablă cu creta-n mîna, în fața șirurilor de bănci privind în ochii mari și nevinoși ai copiilor. Prin multe comune am umblat, am cutreierat țara de-a lungul și de-a latul. Copii n-am. Poate tocmai de aceea toată dragostea părintească de care sînt în stare am dăruit-o numai și numai elevilor mei. Am o memorie foarte bună, îi țin minte pe toți. Inchid ochii și-l revăd pe fiecare la locul lui în bancă. Nici ei nu-m-au uitat. Mulți îmi scriu pînă-n ziua de azi...

Mi-aduc aminte de o întâmplare pe care cred că n-am s-o pot uita toată viața. Era în timpul războiului trecut, cu cîteva luni înainte de eliberare. Pe cerul țării hureau avioane aducătoare de moarte. Concentrat la Tecuci, îmi părăisem clasa și elevii. Pe neașteptate, un ordin urgent m-a chemat la Ploiești. Acolo m-au prins bombardamentele. Într-o dimineață, după încetarea alarmei, rătăceam pe străzile orașului, cutremurat de distrugerile pe care le întilneam la fiecare pas. Am văzut o școală bombardată. Ruine, moloz, bănci sfărîmate... Într-un ungher am zărit un catalog cu marginile arse. L-am răsfoit filă cu filă, am citit numele elevilor. Cîți dintre ei nu vor mai răspunde niciodată

la apel? Războiul i-a șters pe vecie din catalog!...

Anii au trecut. Astăzi, locuiesc în comuna Grădiștea, sînt profesor de matematică la ciclul 2 al școlii elementare și diriginte la clasa a VI-a. Acum cîteva zile, la ora de dirigenție, unul din cei mai buni elevi, Costache Nicolae, mi-a pus o întrebare:

— Tovarășe profesor, ce e cu avioanele americane care transportă bombe atomice? Va fi război?

Am privit o clipă în ochii copilului. Am citit în ei și îngrijorare, și mînie, și protest. Mi-am adus aminte de catalogul cu marginile arse, de băncile sfărîmate și am răspuns mai hotărît ca oricînd: — Nu!

Nu! Nu va fi război! Nu o vor permite milioanele de oameni cinstiți de pe suprafața planetei. Să înceteze provocările imperialiștilor, să înceteze zborul avioanelor americane cu bombe atomice pe bord. Cuvințul „atom” să nu mai fie legat de cuvîntul „bombă”! E împotriva naturii! Ca și cum ai lega „viață” de „moarte”. Nu vreau să citesc în ochii copiilor ce am citit în ochii lui Costache Nicolae. Vreau pace. PACE pentru elevii mei, pentru copiii mei. Imi vreau neatins catalogul!...

Anton Ungureanu
profesor, comuna Grădiștea, regiunea București

În sudul ITALIEI

Profesorul de etnologie De Martino de la Universitatea din Roma, întors recent dintr-o călătorie științifică, a ținut o conferință în cursul căreia a prezentat peste 400 de fotografii originale.

Profesorul De Martino și echipa sa de cercetători nu s-au deplasat peste mări și țări pentru a culege aceste documente. Doar cîteva sute de kilometri la sud de Roma, în provincia Lucania. În această provincie au fost cercetate trei sate: Albano di Lucania, Vallesini și Castel Saraceno. Descriind cele văzute, medicul igienist profesorul Pizzurra a declarat: „Mizeria sălășluia în aproape toate casele. Am văzut în casele acelea pe polite de lemn murdare, cele mai mizerabile provizii alimentare: bucățile de slănină rîncedă învelite în ziare vechi, brînză acoperită cu un strat gros de praful și mușgai. Atmosfera încăpării năpădită de fum înecăcios era de nerespirat. Într-un spațiu de cîțiva metri pătrați locuia de-a valma, bărbat și femei, bătrîni și copii, animale domestice”.

Iar în concluziile raportului comun al acestei echipe se spune:

„Milioane de oameni trăiesc

în această regiune a Europei aproape ca animalele. Ei sînt subalimentați și obligați să străbătă zilnic pe jos între zece și douăzeci de kilometri pînă la nenorocitul ogor pe care l-au arendă. Înaintea zorilor își părăsesc locuințele — adevărate caverne — și nu se reîntorc decît tirziu după lăsarea serii. Cu excepția tinerilor chemați la armată ei nu cunosc decît satul lor și ogorul pe care-l lucrează.

În nordul Italiei există încă regiuni unde numărul analfabeților atinge 80 la sută din totalul populației. Cel care a urmat două clase primare trece în ochii tuturor drept „învațat”...

E de mirare, în aceste condiții, că populația satelor din sudul Italiei se zbate în negurile celor mai absurde și barbare superstiții? Raportul comisiei condusă de profesorul De Martino dă la iveală că 70 la sută din populația satelor cercetate crede în vrăjitorie. Lucrurile merg atît de departe, încît medicii au constat în satul Alban di Lucania că 40 la sută din femei sînt bolnave de nervi. „Multe din ele se trezesc noaptea și se duc la fîntînă în stare de inconștiență. Dimineața cînd găsesc în casă gălețile pline cu apa pe care au cărat-o în timpul nop-

ții, cred că le-a fost adusă... de spiriduși”. Vrăjitorii și doftoriale jecmănesc fără milă pe acești nenorociți, rupîndu-le de la gură ultima bucățică de pîine.

Iată cum trăiesc țărânilor italieni, în patria lor înrobîtită de capitaliști. Relatări de mai sus sînt ale unor oameni de știință burhezi, îngroziiți de mizeria în care se zbat milioane de locuitori ai satelor italiene.

Lipsită de pămînt, majoritatea țărânilor din sudul Italiei, își caută hrana pe marginea mării. Aici își au și „locuințele” sub cerul liber, așa cum se poate vedea și din fotografia de mai sus.

PE SCURT PE SCURT

● La 25 aprilie a sosit la Bonn, A. I. Mikoian, prin vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. În cursul aceleiași zile a avut loc semnarea acordurilor asupra problemelor economice și comerciale și a acordului consular dintre U.R.S.S. și R.F.G. parafate la Moscova, ca urmare a tratativilor duse de delegațiile

guvernamentale ale celor două țări.

● Detașamente ale luptătorilor pentru independență din Oman au dezlănțuit un atac puternic asupra taberei engleze din apropierea orașului Tanouf. În urma unei lupte violente au fost uciși 42 de soldați britanici.

● În Algeria au fost ghilotațiați alți trei patrioți algerieni, care au fost

condamnați la moarte de un tribunal militar francez pentru participarea la mișcarea de eliberare națională.

● După încercări nereușite care au durat mai multe ore, marina americană a amînat din nou lansarea de la Cape Canaveral a unei rachete de tip „Vanguard”, purtînd un satelit artificial.

Scrisori DE LA CORESPONDENȚI

Împreună cu alte 27 de mame din regiunea Suceava, Aspazia Chriac din comuna Bîndești, mamă a zece copii, a primit zilele trecute un mandat postal de lei 2.000, drept ajutor unic de stat. (SPONDER BERTHOLD).

— Să fie într-un ceas bun și în curină să v-aduc altul!

În comuna Drăcești, raionul Roșiori, a luat ființă un dispensar. (VLADIMIR GOJOL)

DOFTOROAIELE: — Ce-or căuta ăștia la dispensar, că eu numai cînd îl văd și mă doare capul!

Biblioteca Elena Petrescu din comuna Boroaia, raionul Fălțiceni, duce o muncă susținută pentru atragerea de noi cititori. (GEORGE SYBEKY).

— Vreau altă carte, că pe asta am citit-o.
— Stai să-ți fac altă fișă, că în asta nu mai e loc.

Printre colectiviștii fruntași din comuna Noul-Săsesc, raionul Sighișoara, se numără și Ecaterina Schlager, care a primit anul trecut 2.200 kg. porumb și alte numeroase produse. (GRITTO IOSIF).

— Să știți de la mine: un sac ca ăsta numai la colectivă găsești.

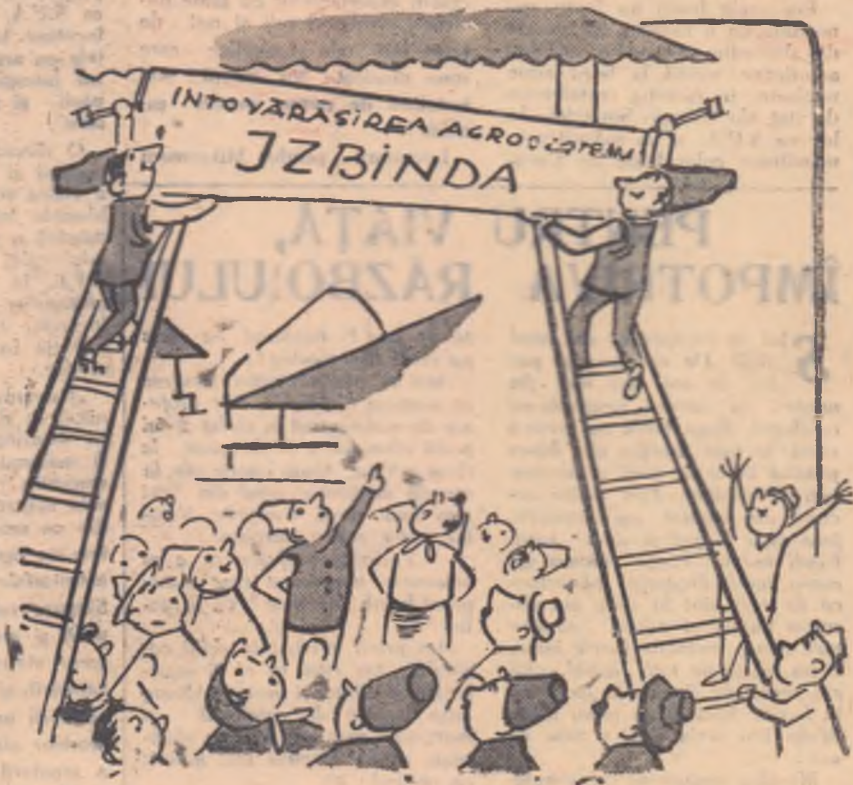
În raionul Lăpuș, regiunea Baia Mare, se vor planta numeroase pepiniere silvopomicole. (AL. BALANESCU).

— Luați-l! ăsta-l „rodul” muncii părinților voștri.

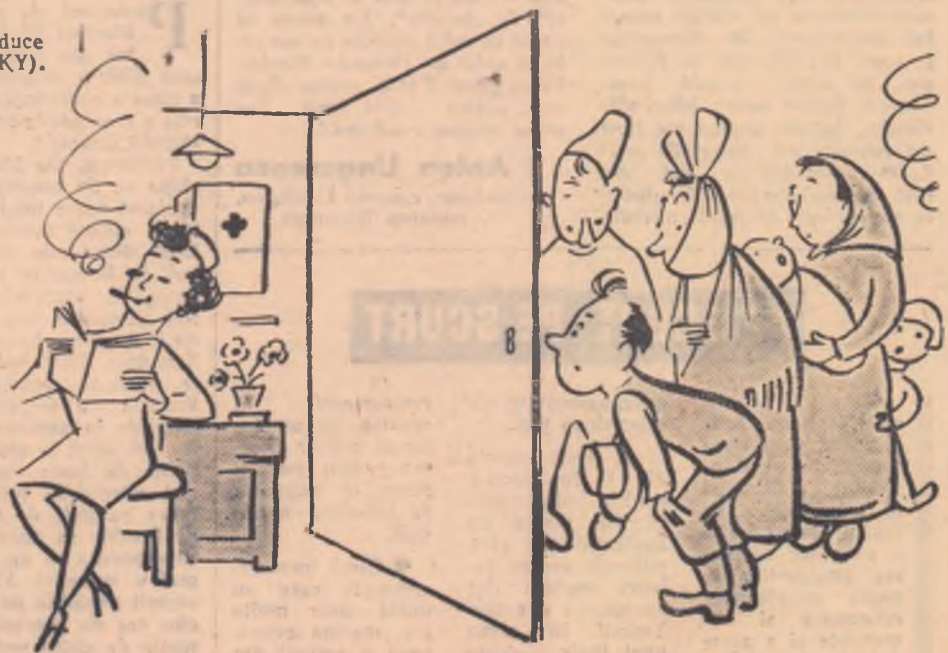
MEMOR

În comuna Capu-Piscului (Muscel), s-a inaugurat o întovărășire agrozootehnică. (ALEX. SOARE).

— De-acum încolo, ăsta-î drumul nostru.

Felcera Maria Gherghely din comuna Noul-Săsesc, raionul Sighișoara, citește romane în cabinet, în timp ce bolnavii așteaptă la ușă. (GRITTO IOSIF).

— Nu știi cît mai așteptăm?
— Ba da: vreo cincizeci de... pagini.